

„Сара и заборављени трг”, Зоран Пеневски
Вирење у детињство

„Сара и заборављени трг” је врло необична књига. Подстиче машту, а написана је у загонеткама. Подсетила ме је на „Алису у земљи чуда” са имагинарним ликовима и ситуацијама.

Сара тражи своју баку Крестину када изађе из татиних кола. Наилази на необичне продавнице: бакалницу, радњу за поправку детињства, продавницу писаћих машина. Могу само да замислим како би изгледало то да ти неко поправља детињство. Нићифор, продавац, поклонио је једном човеку ловачки нож који је одувек желео и вратио му самопоуздање. Девојци је дао честитку од родитеља за њен четрнаести рођендан у којој је било написано да је она најлепша. Тек тада је поново почела да комуницира са својим родитељима. Не знам ни да ли бих пожелела другачије детињство и да ли бих дала да ми неко претура по успоменама. За мене су оне личне, и ове лепе и оне мање лепе, и такве их чувам. Било је неких играчака које сам желела као мања, али сада схватам да су оне безначајне и да ми, тиме што их нисам добила, ништа није недостајало.

Када Сара чита причу са писаће машине наилази на причу о лавиринту који нуди два пута: један без брига, али и без маште и други, тежи пут са задацима и борбом, али и са маштом. Како ли је живети без маште? Вероватно досадно и тужно. На крају књиге, а прошло је већ две године, Сара је у колима. Тата је враћа код маме, родитељи су јој се развели. Бака је умрла, а њено беживотно тело нашла је девојчица.

Бака оставља писмо Сари са саветом да развија машту. Она нам улепшава детињство, подстиче креативност. Некада је лепо побећи из стварности, затворити очи и отпутовати у неки други свет.